

РЕШЕНИЕ

№ 2976

гр. София, 29.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 18.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12018** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 3 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и е образувано по искова молба на "Инфрастрой" ЕАД с ЕИК[ЕИК] (с променено наименование преди „Трейс БГ“ ЕООД) срещу Българска народна банка главен (БНБ) иск с цена на иска 804 709, 34 лв., от които 599 601, 34 лв. главница и законна лихва 205 108 лв. за периода 20.06.2014г. до 30.10.2017г. с правно основание чл.203, ал.1 и ал.2 във връзка с чл.204, ал.4 и чл.257, ал.1 от АПК и евентуален иск с цена на иска 1 800 000 лв. главница и законна лихва – 584 669 лв. за периода 20.06.2014г. до 30.10.2017г. с правно основание чл.204, ал.4 във връзка с чл.257, ал.1 от АПК.

Предявеният главен иск е с петитум за отмяна на фактически бездействия на БНБ, изразяващи се в неупражнен надзор и контрол на „Корпоративна търговска банка“ АД (КТБ АД) и съответно за осъждане на ответника да заплати на ищеца обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни фактически бездействия на БНБ. Евентуалният иск е за установяване на посочените фактически бездействия на БНБ и осъждане на обезщетение за вреди. Фактическите бездействия на БНБ се отнасят до това, че БНБ е нарушила своите законови задължения и не е упражнила контрол и надзор върху дейността на КТБ АД, което е довело до обявяване на банката в несъстоятелност. БНБ Не е приложила необходимите надзорни мерки по Закона за кредитните институции (ЗКИ) по отношение на експозиции, отчитането на загуби в резултат на обезценка по преквалификация на кредитите, наличието на големи

експозиции, капиталовата база, капиталовата адекватност и ликвидност. Твърди, че от 2010г. до м.04.2014г. КТБ АД е със собствен капитал отрицателна величина, извършени са сериозни нарушения на чл.103, ал.1 от ЗКИ, не разполага с достатъчно собствен капитал, а БНБ не е упражнила контролните си и надзорни функции по чл.103, ал.2 от ЗКИ в редакцията към 2009г. и са изброени конкретни действия, които се счита, че банката не е упражнила. Счита, че при упражняване на надзорните си и контролни функции БНБ действа при обвързана компетентност, а не при оперативна самостоятелност. При прилагане на чл.79, ал.1 и ал.2 от ЗКИ, БНБ е задължена да упражнява контрол и надзор върху търговските банки. Излага съображения, че ако БНБ беше изпълнила своевременно задълженията си КТБ АД е следвало да бъде поставена под особен надзор и лицензът ѝ за извършване на банкова дейност да бъде отнет още на 01.01.2012г. Като причинна връзка между размера на вредите и изложените фактически бездействия сочи, че ако БНБ беше констатирала отрицателния капитал на КТБ АД, жалбоподателят нямаше да изгуби спестяванията си, тъй като отрицателния капитал на КТБ АД предхожда дата, на която са направени част от депозитите.

Допълнително е изложено, че предявеният иск е по чл.4, пар.3 от ДФЕС.

В хода на съдебното производство по същество доводите се поддържат от адвокат С.. Подробни съображения се излагат и в писмени бележки. Претендират се разноските по списък.

Ответникът - БНБ, чрез упълномощените си представители юрисконсулти Щ. и Г., излага съображения за неоснователност и недоказаност на исковете по основание и размер. Пзовава се на решение на СЕС от 25 март 2021г. по дело С-501/2018г. и че Директива 2009/14ЕО не дава основание да се приеме, че вложителят в банка има право на обезщетение за вреди, причинени от недостатъчния надзор от страна на националните компетентни органи над кредитната институция. Счита, че не е налице нито една от изискуемите предпоставки на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Твърди, че липсва противоправно поведение на БНБ и нейни органи. Отрича да е налице твърдяното от ищеца бездействие, изразяващо се в неупражняване на ефективен банков надзор и че приетата по делото съдебно-икономическа експертиза не обосновава наличието на противоправно действие или бездействие на БНБ. Най-сетне намира, че няма причинно-следствена връзка. Оспорва и акцесорната претенция за лихви. Излага подробни съображения и в писмени бележки. Претендира разноските по делото и юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП по предявените две иски претенции, втората при условията на евентуалност, счита за основателна и доказана.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

От доказателствата по делото е видно, че на 01.09.2009г. „Инфрастрой“ ООД е сключило договор с КТБ АД за откриване на разплащателна сметка на юридическо лице или едноличен търговец с № 242178 в лева. На 19.12.2013г. между същите страни е сключен и договор № 38835 от 19.12.2013г. за депозит от 100 000 лв. Наличността по сметките към 09.2017г. съгласно представена към исковата молба справка е 512 293, 04 лв. по разплащателната и 87 308, 30 лв. по депозитната или общо 599 601, 34 лв.

В Списъка на приетите от синдика вземания на кредиторите на КТБ АД в несъстоятелност (л.33 и л.137 по делото) на ред 3433 е прието вземане на

„Инфрастрой“ ЕООД в размер на 600 817, 92 лв.

Установява се по делото (от експертно заключение, обсъдено по нататък в решението), че размерът на сумите по банкови сметки в КТБ АД към 20.06.2014г. с титуляр „Инфрастрой“ ЕАД са общо 1 280 260, 07 лв.

С част от сумите ищецът се е разпоредил с цесии – за вземания 372 870 лв. и 113 423 лв., което се установява от представения по делото списък по чл.62, ал.12, т.3 от ЗКИ, стр.17 (л.150 по делото)

По делото са представени частични сметки за разпределение на налични суми между кредиторите на КТБ АД (н) с приети вземания по чл.69, ал.1 от ЗБН (л.139-152 по делото). Видно от ред 3119, стр.55 на Частична сметка за разпределение на налични суми между кредитори на КТБ АД с приети вземания по чл.69, ал.1 от ЗБН, „Инфрастрой“ ЕООД е получил сумата от 66 406, 92 лв. (ред 3119). От Втора частична сметка за разпределение на налични суми между кредиторите на КТБ АД ищецът е получил сумата от 52 033, 69 лв. (ред 3117). Видно от Четвърта частична сметка за разпределение на налични суми между кредиторите на КТБ АД (н), ред 3105 „Инфрастрой“ ЕООД е получило сума в размер на 30 685, 45 лв.

Междувременно се е развила следната хронология по казуса с КТБ АД (н):

На 20.06.2014г. с решение № 73/20.06.2014 г. на Управителния съвет на БНБ във връзка със спиране на плащанията към клиенти, настъпило в резултат на масирано теглене на средства и писма изх.№ 4098 и 4099/20.06.2014г. на изпълнителните директори на КТБ на основание чл.115, ал.1 и ал.2, т.2 и 3, чл.116, ал.1 и ал.2, т.2, 3 6 и 7 вр. чл.103, ал.2, т.24 ЗКИ и чл.16, т.16 ЗБНБ, КТБ е поставена под специален надзор поради опасност от неплатежоспособност за срок от 3 месеца, като са назначени квестори, спряно е изпълнението на всички задължения от банката, ограничена е нейната дейност, като ѝ е забранено да извършва всички дейности съгласно банковия ѝ лиценз, отстранени са от длъжност членовете на Управителния и Надзорния съвет и са лишени от право на глас акционерите, притежаващи пряко или косвено повече от 10 на сто от акциите с право на глас.

На 25.06.2014 г. е възложена проверка на активите на КТБ, извършена съвместно от „Делойт одит“ ООД, „Ърнст енд Янг одит“ ООД и „АФА“ ООД за срок от 10 дни с цел да се даде оценка на състоянието и качеството на 95,4 % от кредитния и на 99,1 % от инвестиционния портфейл на КТБ.

На 30.06.2014 г. УС на БНБ приема решение да бъдат намалени лихвените проценти по депозитите на КТБ. На 11.07.2014 г. БНБ оповестява публично резултатите от одита.

С решение № 94/31.07.2014 г. на УС на БНБ е приет доклад за текущо състояние на КТБ, внесен от квесторите на банката на основание чл.121 ЗКИ. Със същото решение на квесторите на банката е възложено да сключат допълнителни договори с „Делойт одит“ ООД, „Ъ. енд Я. одит“ и „АФА“ ООД за цялостна оценка на активите на КТБ, която да бъде извършена в срок до 20.10.2014г., като са дадени и задължителни предписания за подготовка на кредитните досиета за целите на одиторската проверка, сключване на договор за правна помощ по прегледа на обезпеченията като част от процеса на подготовка на кредитните досиета и др.

С решение № 114/16.09.2014 г. УС на БНБ, като взел предвид, че банката продължава да изпитва остър недостиг на ликвидност за възстановяване на банковата си дейност и за изпълнение на задълженията си към депозантите и други кредитори (към м.09.2014 г. те са в размер общо на 6 227521 хил. лв.) на основание чл.115, ал.1, т.2 и ал.3 и

чл.116, ал.1 вр. чл.103, ал.2, т.24 ЗКИ и чл.16, т.16 ЗБНБ е удължил до 20.11.2014 г. срока, за който КТБ е поставена под специален надзор, като до цитираната дата се прилагат и мерките по т.2-7 от Решение № 73/20.06.2014 г. На основание чл.107, ал.3 ЗКИ на квесторите на КТБ е указано най-късно до 20.10.2014 г. да внесат в БНБ цялостна оценка на активите на КТБ, извършена от трите одиторски дружества.

На 17.10.2014г. Европейският банков орган в Препоръка № ЕВА/REC/2014/02 коментира, че БНБ е нарушила правото на ЕС и дава препоръка да се гарантира достъпът на вложителите в КТБ до гарантираните размери.

На 20.10.2014г. квесторите на КТБ внасят в БНБ докладите на одитните компании, които в периода 05.08.-20.10.2014г. са извършили анализ и оценка на основни балансови позиции и издадени банкови гаранции от КТБ. Заключение на одиторските компании е за необходимост от обезценки на активи на КТБ в общ размер на 4222 млн. лв.

Едновременно с назначаването на преглед на активите на БНБ, в периода 04.07.-14.10.2014г. е извършена и проверка на място от екип инспектори от управление „Б. надзор“ на БНБ, протекла на 3 етапа: първи – установяване пълнотата на кредитните досиета; втори - оценка на администрирането на кредитните досиета и трети – проследяване на паричните потоци, свързани с усвояването на средствата по тях и обслужването им; вероятната свързаност на кредитополучателите от кредитния портфейл на банката; произхода на средствата за увеличението на акционерния капитал и емисията на други капиталови инструменти, включени в капитала на институцията.

На 25.09.2014г. Европейската комисия открива процедура за нарушение срещу Република България за неправилното транспониране на чл.1, § 3 и чл.10, § 1 от Директива 94/19/ЕО.

С решение № 133/21.10.2014 г. на УС на БНБ са приети докладите за анализ и оценка на активите на КТБ, извършени от трите одиторски компании. На основание чл.107, ал.3 ЗКИ на квесторите на КТБ е указано в срок до 31.10.2014 г. да предприемат необходимите действия съгласно Международните стандарти за финансова отчетност за осчетоводяване в баланса на банката на резултатите от оценката и анализа на активите на КТБ.

На 27.10.2014г. в Народното събрание е внесен доклад „Събитията и предприетите действия, свързани с КТБ АД и ТБ В. ЕАД от името на УС на БНБ, съдържащ детайлна информация за събитията и за всички предприети действия и взети решения от БНБ от 20.06.2014 г. до датата на доклада.

На 04.11.2014 г. в изпълнение на Решение № 133 на УС на БНБ квесторите на КТБ са внесли в БНБ финансови и надзорни отчети на КТБ към 30.09.2014 г., въз основа на които УС на БНБ установява отрицателна стойност на собствения капитал на КТБ в размер на минус 3 745 313 хил.лв, определен според Регламент /ЕС/ № 575/2013 относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници, както и че банката не отговаря на капиталовите изисквания съгласно цитирания Регламент и в резултат.

С Решение № 138/06.11.2014г. с протокол № 27 от 06.11.2014г. на УС на БНБ е отнет издаденият лиценз за банкова дейност на КТБ.

С Решение № 61/18.11.2014 г. Управителният съвет на ФГВБ приема проекта на тристранния договор между ФГВБ, квесторите на КТБ и обслужващите банки и определя 04.12.2014 г. за начална дата на изплащане на гарантираните влогове в КТБ с

отнет лиценз.

На 04.12.2014 г. ФГВБ започва изплащане сумите на вложителите в КТБ АД.

С Решение № 664 от 22.04.2015 г. на Софийския градски съд по търг.дело № 7549/2014 г. е обявена неплатежоспособността на КТБ с начална дата 06.11.2014 г. С Решение № 1443 от 03.07.2015 г. по търг.дело № 2216/2015 г. Софийският апелативен съд е отменил решението на СГС в частта относно началната дата на неплатежоспособността, като е определил за начална дата 20.06.2014 г., по съображения, че състоянието на неадекватност на собствения капитал на КТБ не е настъпило към момента на отразяване на коригираните стойности в изготвените от квесторите отчети към 30.09.2014 г., а е било факт преди този момент. Решенията са достъпни на интернет сайта на ВСС.

По делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза с в.л. П. А. Л., която е дала заключение и е приета като доказателство по делото, по следните въпроси:

В основно заключение по съдебно-банкова експертиза вещото лице е посочило размера на сумите по банкови сметки в КТБ АД към 20.06.2014г. с титуляр „Инфрастрой“ ЕАД и ги е описало (л.253 и сл. по делото) – общо 1 280 260, 07 лв. лв. 2. Посочен е размерът на вземанията на „Инфрастрой“ ЕООД към 20.06.2014 от КТБ АД след проверка в счетоводството на дружеството – л.257. 3.Отговорено е на въпроса вписани ли са служебно всички вземания на дружеството в списъка на кредиторите, изготвен от синдиците, както и в списъка на кредиторите, утвърден от съда, като вещото лице е посочило, че е вземане на „Инфрастрой“ ЕООД в размер на 600 817, 92 лв. е включено под № 3219 в списъка по чл.66, ал.7, т.1 от ЗБН на приетите от синдика на КТБ АД в несъстоятелност вземания, по които не са направени възражения, обявен в търговския регистър при Агенцията по вписванията по партидата на дружеството под № 20160514095154, с поредност на удовлетворяване по чл.94, ал.1, т.4 на ЗБН.

В допълнително заключение по съдебно-банкова експертиза (л.444 и сл. по делото) вещото лице Л. е дало отговор на въпрос за това на колко е възлиал собствения капитал на КТБА АД (н) 31.12.2010г.-31.12.2013г. след надлежно провизиране на рисковите кредити включително необезпечените и/или недостатъчно обезпечените кредити от кредитния портфейл на банката, на база официално подаваната от КТБ АД (н) пред БНБ информация. Въз основа на одитираните финансови отчети – тези, които КТБ АД е изпращала в БНБ, официално подаваната информация от КТБ пред ответника, изводът е, че капиталът на банката е положителен и с добри стойности на финансовите показатели.

Изслушано е и прието по делото още едно допълнително заключение по съдено-банкова експертиза (л.495) по въпроса какъв е недостигът на собствен капитал в КТБ АД към 31.12.2010г., 31.12.2011г., 31.12.2012г., 31.12.2013г., 30.06.2014г., изготвена с данните, посочени в доклада на БНБ до 43 НС. Данните са представени в табличен вид на л.497-498. Уточнено е, че практиката за определяне на загуби от обезценки на експозициите е била изцяло изградена според концепциите на отменената през април 2014г. Наредба № 9 на БНБ. Нито в доклада на БНБ, нито в останалите материали по делото е налична информация за активи, които евентуално би следвало да се обезценят към по ранен период – преди 01.01.2014г. Предвид изложеното, вещото лице заключава, че не са налице основания, обезценка определена към 30.09.2014г. да бъде приложена изцяло или частично към предходен период.

От правна страна съдът приема за установено следното:

Исковете са допустими. По твърденията в исковата молба вредите са настъпили от незаконосъобразни фактически действия и бездействия на ответника, а контролът за законосъобразност е допустим в исковото производство по реда на чл. 204, ал. 4 от АПК. Въпрос по съществото на спора е дали е доказано извършване на незаконосъобразни действия или бездействия при изпълнение на нормативно регламентирани задължения. Прие се в трайната съдебна практика на ВАС на РБ по аналогични дела, че БНБ с регулаторните и надзорните функции осъществява административна дейност и може да бъде ответник при условията на чл.205 от АПК по предявени иски с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Не е налице друг специален ред за обезщетяване съгласно чл.8, ал.3 от ЗОДОВ, който да изключи общия ред по ЗОДОВ. Посочваният от ответника чл.79, ал. 8 от ЗКИ ограничава отговорността на БНБ, нейните органи и оправомощените от тях лица при упражняване на надзорните функции само до вредите, причинени от умишлени действия, но не предвижда специален ред на обезщетение, който да е различен от ЗОДОВ (Определение №5468/14.05.2018г. по адм.дело № 4224/2015г. на ВАС, петчленен състав). Също така в решение на СЕС от 04.10.2018г. по дело С-571/16 е посочено, че правото на ЕС не допуска правото на обезщетение да зависи от това дали вредата е умишлено причинена от съответния национален орган и отговорността на БНБ не може да бъде преценявана с оглед на условията, предвидени в чл. 79, ал. 8 от ЗКИ.

По отношение реда, предвиден в Закона за банковата несъстоятелност (ЗБН) за предявяване на вземанията на вложителите по чл. 63, ал. 3 и чл. 64, ал. 1 от ЗБН също не е специален начин за обезщетение по смисъла на чл. 8, ал. 3 от ЗОДОВ, който да изключва приложението на общия ред по чл. 1 от ЗОДОВ. Отговорността по чл. 63 и чл. 64 от ЗБН е вид договорна, а по ЗОДОВ е деликтна, не е налице идентичност на основанията, нито на длъжниците по заявените претенции, при което не се касае за друг ред на реализиране на отговорността, а за различни видове отговорност. В този смисъл и Определение №12244/13.10.2017г. на ВАС на РБ по адм. дело № 9822/2017г. Дали вземането на вложителя, предявено в производството по несъстоятелност е удовлетворено е въпрос, който се отнася до преценката за наличие на вреда при отговорността по ЗОДОВ, тоест е по съществото на спора, а не по неговата допустимост.

Разгледани по същество, исковете са неоснователни и недоказани.

Предявените иски се сочат с основание чл.203, ал.1 и ал.2 във връзка с чл.204, ал.4 и чл.257, ал.1 от АПК/чл.204, ал.4 във връзка с чл.257, ал.1 от АПК. Уредбата в АПК препраща към ЗОДОВ, като отговорността на държавата за вреди от административната дейност е по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, като се сочат нарушения и на националното право, и на правото на ЕС. В допълнителни молби по делото ищецът е посочил и основание по чл. 4, пар. 3 от ДФЕС за нарушени норми на правото на ЕС. Елементите от фактическия състав на отговорността на отговорността на държавата са незаконосъобразни действия и бездействия, вреди и причинна връзка. По отношение на отговорността за нарушени норми на правото на ЕС съгласно посоченото от ищеца основание чл. 4, пар. 3 от ДФЕС, откъдето се извежда отговорността на държавата и се прилага по отношение на дейността на

всички институции на публичната власт, в решение от 26 януари 2010г. по дело C – 118/08 СЕС е приел, че увредените частноправни субекти имат право на обезщетение при наличието на три условия, а именно предмет на нарушената правна норма на Съюза да е предоставянето на права на частноправните субекти, нарушението на тази норма да е достатъчно съществено и да съществува пряка причинно-следствена връзка между нарушението и претърпяната от частноправните субекти вреда (в този смисъл и Решение по дело D. Slagterier). По късно е въведена в чл.2в от ЗОДОВ.

В случая не се доказват елементите от фактическия състав на отговорността на държавата за нарушение правото на ЕС, нито елементите от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за нарушение на норми от националната правна уредба.

Ищецът сочи като нарушени норми на правото на ЕС чл. 63 – 65 от ДФЕС относно мерките за надзор, съответно неправоремно бездействие, изразяващо се в неефективен контрол и надзор над „КТБ“ АД и Директива 2013/36/ЕС на ЕП и Съвета от 26.06.2013г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, без да се посочва конкретна нарушена правна разпоредба на директивата. Разпоредбата на чл. 63 от ДФЕС се отнася до забраната за ограничаване на движението на капитали и плащания между държавите – членки и държавите – членки и трети страни и в случая не е нарушена. Не е нарушен и чл. 64 от ДФЕС, който се отнася до свободата на движение на капитали от и към трети страни, свързано с преки инвестиции, включително инвестиции в недвижимо имущество, установяване, предоставяне на финансови услуги или допускане на ценни книжа на капиталовите пазари. Текстът на чл. 65 от ДФЕС също е неприложим към настоящия случай и не може да се приеме, че е нарушен, доколкото не е по предмета на настоящето дело. Относно твърденията за нарушение на Директива 2013/36/ЕС на ЕП и Съвета от 26.06.2013г. за достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, без конкретно да се посочва в какво се състои неизпълнение на задължения по Директивата, същата е транспонирана в националното законодателство в Закона за кредитните институции и в Наредбите на БНБ за неговото изпълнение.

Не се доказаха по делото твърденията като неупражняване на банков надзор действия и бездействия от страна на БНБ, които да са в пряка причинна връзка с имуществена вреда на ищеца във връзка с неудовлетворяване на вземането му. Още първият елемент на фактическия състав не се доказва - незаконосъобразна административна дейност. Ищецът се позовава на неспазване и нарушаване на ЗКИ и наредби №9/2008г. (рисковите експозиции на банките), № 11/01.03.2007г. (ликвидността на банките) и № 8/2006г. (капиталовата адекватност на кредитните институции. Твърди се неупражнен контрол върху собствения капитал на КТБ, който, ако е бил упражнен, лицензът е щяло да бъде отнет още към 01.01.2012г. Ищецът твърди, че БНБ не е изпълнявала свои задължения, вменени ѝ с чл.2, ал.6 от ЗБНБ, както и на

разпоредбите на чл.79 и сл. от ЗКИ, както и че не са отчетени нарушения от страна на банката по чл.103, ал.1 от ЗКИ, конкретно изброени. Цитираната разпоредба на чл.2 от ЗБНБ установява задачите на БНБ като централна банка на Република България, но не и конкретни задължения във връзка с осъществяването на банковия надзор, а съответните разпоредби в тази връзка са разписани в ЗБНБ и ЗКИ. Следва да се има предвид и че част от разпоредбите на които има позоваване, например чл. 79в и чл. 103а от ЗКИ влизат в сила с изменение на ЗКИ от 11.03.2014г., т.е. не са действали през по голямата част от сочения период 2010-2014г. Регламент (ЕС) № 575/2013г. също се прилага от 01. 01.2014г., като БНБ е определена като компетентен орган по този регламент с чл.1, ал.2 от ЗКИ. По отношение на нарушения по чл.103, ал.1 от ЗКИ от страна на КТБ АД за периоди 2010-2013г. и съответно неизпълнени задълженията по ал.2 на разпоредбата, следва да се има предвид, че съгласно официално представяната от КТБ АД до БНБ информация, не са следвали изводи във връзка със собствения капитал и капиталовите изисквания, до каквито за отнемане на лиценза се е стигнало въз основа на финансовите и надзорни отчети, съставени от КТБ АД към 30.09.2014г. и резултатите от надзорната проверка на място.

Що се отнася до твърдението за неизпълнение на задълженията на БНБ в представения доклад до 43 НС, в случая се касае за предположение, което подлежи на доказване, чрез установяване на конкретни неефективни действия, съответно бездействия по осъществяване на банков надзор, които пряко да са довели до неплатежоспособността на банката, каквото доказване не се проведе по делото.

Ищецът застъпва тезата за неустановени своевременно от БНБ проблеми със собствения капитал и капиталовата адекватност, в един по ранен период от този, в който това е констатирано и се е стигнало до отнемане на лиценза. От приетата по делото съдебно банкова експертиза е видно, че по данните, които са подавани официално от КТБ АД в периода 2010-2013г. не може да се направи такова заключение.

Дори и да се приеме, че БНБ има пропуски при упражняване на контрола, като се съди по резултата на този контрол с изпадането в неплатежоспособност и впоследствие обявяване в несъстоятелност, не може да се направи извод за пряка и непосредствена причинна връзка между конкретна административна дейност (най-общо казано) на ответника и вредите за жалбоподателя. Това е така предвид данните за действията по управление на КТБ АД от надзорните и управителните й органи, които са тези, които пряко и непосредствено са довели до изпадането й в неплатежоспособност. Действително, в доклада на Сметната палата за дейността на надзора в периода от 01.01.2012г. до 31.12.2014г., находящ се на интернет страницата на институцията се съдържат данни за пропуски в дейността на БНБ и препоръки за подобряване на надзора. Тези пропуски обаче не са закононарушения по смисъла на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ и чл. 4, пар. 3 от ДФЕС - актове, действия или бездействия в нарушение на нормативен акт. Нормативните задължения по надзора са изпълнявани през периода, въпреки, че са съществували възможности в рамките на действащата нормативна уредба за по-пълнен и засилен контрол над банковата система. Съгласно изложеното в представения доклад до 43

НС ръководството на КТБ АД е представило пред БНБ невярна информация, неверни и подвеждащи финансови и надзорни отчети, описват се и прилагани от банката порочни практики. Всичко това води до извод за пряка и непосредствена връзка на вредите за ищеца не като резултат от банковия надзор, а от действията на лицата, които са управлявали банката, от която е вземането му. По делото не се установяват такива нарушения на правото на ЕС и националното право, незаконосъобразно действия или бездействие на банковия надзор, които пряко да са довели до несъстоятелността на КТБ АД и оттук до невъзможността на ищеца да се удовлетвори изцяло от вземането си. Следва да се има предвид, че отговорността на БНБ като административен орган е ограничена до изплащане от ФГВБ на гарантираната от закона сума от 196 000 лв., като не се оспорва от ищеца посоченото от ответника, че в качеството си на вложител е получил изплащане на този гарантиран размер на влоговете си. Оттам до пълния размер на вземането е отговорността на банката длъжник в производството по несъстоятелност, като видно от представените частични сметки за разпределение на налични суми между кредиторите на КТБ АД (н) с приети вземания по чл.69, ал.1 от ЗБН на ищеца са изплатени на три пъти суми. Вземанията, които могат да бъдат предявени в производството по банкова несъстоятелност, както произтича от реда за удовлетворяването им по чл. 94, ал. 1 от ЗБН, включват и сумите по депозитите, надхвърлящи тези по ЗГВБ, а лихви - законна или договорна - съгласно чл. 4, ал. 2, т. 1 от същия закон, само след удовлетворяване на вземанията по първата разпоредба. Ищецът като кредитор на КТБ АД е включен и претендира по този ред, както за главницата на депозитите си над гарантирания размер, така и за начислените лихви, като е удовлетворен за част от вземането по ЗБН и за все още неизплатения остатък продължава да бъде кредитор на банката.

Исковата молба е неоснователна и доколкото, както е посочено и в решение на СЕС по дело C-571/16 Директива 94/19/ЕО не може да доведе до резултат, при който държавите членки или техните компетентни органи да станат отговорни по отношение на вложителите, ако са осигурили официалното въвеждане и признаване на една или повече схеми за гарантиране на депозити или на самите кредитни институции и са осигурили компенсирането или защитата на вложителите, съгласно условията на директивата. В националното право Директива 94/19/ЕО е транспонирана в ЗГВБ, приет 1998г. (отм.), с който е въведена схема за гарантиране на депозитите в банките до размера, установен в чл.7, параграф 1а от посочената директива. В този смисъл и СЕС е приел в т. 51 от решение по дело C-222/02, ECLI:EU:C:2004:606, P. P., Cornelia S.-L. and C. Mirkens, че цитираните директиви, сред които и Директива 94/19, не могат да се считат като даващи права на частни лица, когато те не могат да разполагат с депозитите си по причина на слаб надзор от страна на компетентните национални органи, да ангажират отговорността на държавата на основата на правото на ЕС. Съдът на ЕС се е позовал на съображение 24 от преамбюла на Директива 94/19, според което Директивата изключва тя да има за последствие ангажиране на отговорността на държавите - членки и на техните компетентни органи по отношение на вложителите, след като те са получили обезщетение или

защита в условията, определени от нея. С оглед изложеното, Директива 94/19 не съставлява годно правно основание, въз основа на което правото на ЕС допуска, да бъде ангажираната отговорността на държава - членка и на нейните компетентни органи по отношение на вложителите, след като те могат да получат обезщетение от ФГВБ в законоустановения размер.

Предвид изложеното, съдът намира, че предявените искове са неоснователни и недоказани и като такива следва да се отхвърлят. Съответно неоснователен е и акцесорния иск за присъждане на лихви към тях.

Ответникът по иска - БНБ претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Предвид изричната нормативна уредба в ЗОДОВ към датата на завеждане на исковата молба - 31.10.2017г., на ответника не се следва присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото не се е предвиждало преди изменението и допълнението на закона, обн. в ДВ, бр. 94 от 2019г. и създаването на нова ал.4 за това, по силата на §6, ал. 1 от ПЗР към ЗИДЗОДОВ.

Воден от горното, Административен съд София - град, I отделение, 6 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете, предявени от "Инфрастрой" ЕАД с ЕИК[ЕИК] срещу Българска народна банка за заплащане на обезщетение в размер общо на 804 709, 34 лв. за претърпени имуществени вреди от неупражняване на контрол и надзор над КТБ АД /в несъстоятелност/: главен иск за 599 601, 34 лв. главница и законна лихва 205 108 лв. за периода 20.06.2014г. до 30.10.2017г. с правно основание чл.203, ал.1 и ал.2 във връзка с чл.204, ал.4 и чл.257, ал.1 от АПК и евентуален иск за за 599 601, 34 лв. главница и законна лихва 205 108 лв. за периода 20.06.2014г. до 30.10.2017г. с правно основание чл.204, ал.4 във връзка с чл.257, ал.1 от АПК, допълнен и с правно основание чл. 4, пар. 3 от ДЕС и чл.2в от ЗОДОВ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: